

imellem den almindelige Brændevinsafgift og Krigsstaten paa Brænderidriften ved Afgiftsgodtgjørelsens Beregning, men det vil let ses, at den Omstændighed, at man under Et beregner Afgiftsgodtgjørelsen ved Udførelsen ikke i mindste Maade forandrer det nu bestaaende Forhold mellem den oprindelige Brænderiafgift og Krigsstatens Tilæg, og at det i sin Tid vil blive lige let og lige vanskeligt at faae Krigsstaten ophævet, hvadenten man vil beregne Afgiftsgodtgjørelsen paa den ene eller paa den anden Maade. Det praktiske Resultat af det subsidiære Forslag vil, saavidt jeg kan se, kun blive, at Administrationen besvares med nogle høit ubensigtemæssige Brøder ved Afgiftens Beregning. Jeg skal saaledes i Lode mig at opfordre det ærede Thing til at vedtage Forslaget i uforandret Skikkelse.

Finansministeren (Estrup): Jeg slutter mig selvsølgelig til den ærede sidste Valers Anbefaling til at vedtage Lovforslaget uforandret. Det vil have den Fordel, at Bestemmelsen om Nedsættelse i Afgiftsgodtgjørelsen hurtigst muligt vil træde i Kraft. Da der i de senere Maaneder har været betalt en Udsølselsgodtgjørelse af omtrent 50,000 Kr. om Maaneden, er det klart nok, at Tabet for Statskassen er ikke ubetydeligt for hver Maaned eller for hver Tid, der længaar, inden den nye Bestemmelse træder i Kraft. Hvad selve Realiteten af de foreslaede Ændringer angaar, skal jeg erklære, at den Realitet, som er udtrykt i det subsidiære Ændringsforslag under Nr. 2, er mig ganske ligegyldig, med andre Ord, at jeg betragter den aldeis ikke som en Realitet. Jeg betragter den kun som en ganske ligegyldig Debattion. Den vil give nogle mindre haandterlige Tal ved Beregningen, men Facit vil blive det samme, og for mig staar det ganske vist ligesom for det ærede Medlem for Kjøbenhavn 4de Valgkreds (Echarling) saaledes, at man akkurat er lige fjerne fra eller lige nær ved at faae en Ophævelse af Krigsstatstolden, hvad enten man har sondret mellem Krigsstatsforhøielsen og den egentlige Afgift, eller man slaar det sammen i eet Tal. For mig bliver det Et og det Samme. Hvad derimod det principale Forslag angaar under Nr. 1, saa indeholder det jo en Realitet, og en Realitet, som jeg antager vil, hvis den vedtages, om ikke forhindre, saa ialtfald forhale den endelige Vedtagelse af Lovforslaget. Jeg formener, at Lovforslaget ved at fastsætte Udgiftsgodtgjørelsen til 8 Dre, har nogenlunde truffet det Heite, og at det vilde være at gaa Producenterne for nær eller ialtfald gaa dem meget nær, naar man vilde nedsætte Udgiftsgodtgjørelsen til 7,2 Dre for 8 Gr. Brændevin, altsaa forubstætte en Produktion af omtrent 27 Potter af hver Tønde Rarrum for den Sprit, der bliver udført. Lovforslaget er jo gaaet ud fra en Produktion af 25 Potter pr. Tønde Rarrum for vel drevne Brænderier, og jeg

tror, at man ganske rolig kan blive staaende derved. Endnu skal jeg kun i Anledning af Udvalgets Flertals Dadel i Betænkningen over, at Lovforslaget ikke er fremkommet langt tidligere, bemærke, at der har været saa meget mindre Anledning for mig til at fremkomme med Forslag, som Spørgsmaalet om en Overgang, en Forandring i den hele Beskatning af Spiritus jo stadig har staaet paa Dagsordenen, hvorved selvsølgelig ogsaa Spørgsmaalet om Afsparingen af Udgiftsgodtgjørelsen til den Etat, der svarede, vilde have fundet sin Løsning med det Samme. Det forestom mig, at der ikke var tilstrækkelig Grund til at fremkomme med Forslag om Ændring i den bestaaende Udsølselsgodtgjørelse, saalænge som Udgiftsgodtgjørelsessummen var saa overordentlig lille, og det er jo først fra forrige Finansaar, at Udsølselsgodtgjørelsessummen er voget til noget Betydeligt. Det var i Maanederne April, Mai og Juni s. A., i hvilke der faldt saa store Udgiftsgodtgjørelser. Jeg tror dog, at det vilde have været en noget streng eller rettere er en meget streng Fordring eller et strengt Forlangende at stille, at man i Slutningen af forrige Samling, der jo havde været 9 eller 10 Maaneder — jeg erindrer ikke Tallet rigtig — skulde være fremkommen med et Forslag, som efter den Erfaring, jeg har gjort i denne Samling, kræver ca. 3 Maaneder til at gaa gjennem Rigsdagen.

Ordføreren (Tauber): I Anledning af de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavn 4de Valgkreds (Echarling), skal jeg tillade mig at fremdrage, at der dog er en meget stor Forskjel mellem, at en Ordfører, der, som det er Tilfældet med mig, har den Ære at være Medlem af mange Udvalg og bliver benyttet overordentlig meget, har været omtrent en Maaned om at faae denne Betænkning istand — hvilket ivoerigt ikke alene skyldes mig, thi der medgik adskillige Dage, efter at Udskiftet var udfærdiget fra min Haand, inden det kunde forelægges for Thinget — og saa paa den anden Side, at den høitærede Minister i adskillige Aar har ladet dette Forhold staa hen. Forøvrigt har der ikke været den samme Opfordring i den allersejeste Tid til at fremskynde Sagen, som der tidligere har været; thi Udsølselsforholdene have forandret sig nu i Sammenligning med, hvad de vare blot for 1 Maaned siden. Nu ere de Konjunkturer, som gjøre det muligt, at en saa betydelig Udsølsel kunde finde Sted, helt tilende; allerede i Løbet af Marts Maaned jaardt de mere og mere, og den Marsag, som den høitærede Minister har fremhævet, til, at man skulde stynde sig overordentlig stærkt med denne Lov, har ikke foreligget ialtfald i det meste af den Tid, Sagen har været i Udvalget. Den høitærede Minister bemærkede, at der har været en Udsølselsgodtgjørelse af omtrent 50,000 Kr., tror jeg, han sagde, i Løbet af de